

מ"ת 1567/04/22 - מדינת ישראל נגד מחמוד מריסאת

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 1567-04-22 מדינת ישראל נ' מריסאת(עציר)
תיק חיצוני: 172163/2022

בפני
מבקשת
נגד
משיב
כבוד השופט ראמי נ. נאסר
מדינת ישראל
מחמוד מריסאת (עציר)

החלטה

הקדמה

1. מונחת בפניי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו בהתאם לסעיף 21 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "**חוק המעצרים**").

2. כנגד המשיב הוגש ביום 04/04/2022 כתב אישום המייחס לו עבירות של: **נהיגה בזמן פסילה -** עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה; **רשיון הנהיגה פקע מעל שנתיים -** עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה; **עקיפה מימין -** עבירה לפי תקנה 47(א) לתקנות התעבורה; **נהיגה בקלות ראש -** עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה; **ונהיגה ברכב ללא ביטוח -** עבירה לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי.

3. **בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.**

עובדות כתב האישום

4. על-פי כתב האישום, בתאריך 03/04/2022 בשעה 15:55 או בסמוך לכך, נהג המשיב ברכב פרטי מכיוון דרום לכיוון צפון. באותן נסיבות נהג המשיב ברשלנות ובקלות ראש בכך שזגזג בין רכבים ונסע בנתיב השתלבות היציאה ועקף רכב מימין. באותה עת נהג המשיב ברכב כאשר הודע לו שהוא פסול מנהיגה בשלושה תיקים שהתנהלו בבית משפט השלום בעכו. בנוסף לכך, באותה עת, נהג המשיב כשאין לו רישיון נהיגה בתוקף מאחר ורישיונו פקע בתאריך 15/03/2018 וכן, נהג כשאין לו תעודת ביטוח בתוקף על השימוש ברכב.

5. במעשיו המתוארים לעיל ביצע המשיב את העבירות המיוחסות לו.

דין והכרעה

6. המבקשת טוענת, כי בידה ראיות טובות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב ומפנה לעדות המשיב במשטרה והודאתו בכך שנהג ברכב, וכן מפנה לדוחות הפעולה של השוטרים, והכרעות בית המשפט בתיקים נוספים.

7. במהלך הדיון שהתקיים בפניי היום שמעתי את טענות ב"כ הצדדים לענין קיומן של ראיות לכאורה ולענין עילת המעצר. אשר לחלופת המעצר, הסניגורית הבהירה כי בידה חלופת מעצר שהיא מבקשת להציג בהמשך הדיון.

8. הצדדים חלוקים בשאלת קיומן של ראיות לכאורה. בעוד שב"כ המבקשת סבור כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת בשלב זה, טוענת הסניגורית להעדר קיומן של ראיות לכאורה ובעיקר לכך שהמשיב לא ידע על הפסילות וכי הכרעות הדין וגזרי הדין ניתנו בהעדרו.

9. ב"כ המבקשת הפנתה לתיק החקירה ולהחלטות בית המשפט ולמעצרים קודמים אשר מלמדים על כך שהמשיב היה מודע לפסילה, זאת בנוסף לידיעה בדבר העדר רישיון בתוקף והעדר ביטוח. כמו כן, נטען בפי על ידי הסניגורית כי המשיב נהג בחוסר זהירות

10. בשלב זה של ההליך ובהתאם להוראות חוק המעצרים, הבחינה של קיומן של ראיות לכאורה אינה טעונה הכרעה בשאלת משקלן של הראיות ומהימנותן. אלו ייבחנו במסגרת ההליך העיקרי. על ביהמ"ש לבחון לצורך הבקשה אם קיים פוטנציאל ראיתי להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו לאחר עיבודן במשפט. צריך, שתיבחן המסגרת הראייתית כמכלול ולא באופן טכני. זאת גם אם היא מורכבת ממסכת של ראיות נסיבתיות שיש בה כדי ללמד על סיכוי סביר להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו.

11. בהקשר זה אני מפנה לבש"פ 8087/95 **זאדה נ' מ"י** שם נקבע כי על מנת לכרסם כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות, בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר לתת בה אמון ויציגה כמשוללת יסוד.

12. לאור המחלוקת הראייתית, לקחתי את התיקים לעיוני והתרשמתי כי בתיקים קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת הקושרות את המשיב למעשים המיוחסים לו ובענין זה אני מפנה לראיות שפורטו בבקשה למעצר עד תום ההליכים, לדוחות הפעולה של המשטרה, ולהחלטות בית המשפט בתיקים הנוספים.

13. בכל מקרה, השאלות הבלתי פתורות, והקשיים שמעלה ההגנה, לבטח ילובנו במסגרת ההליך העיקרי, כנדרש. בשלב זה, אל לו, לשופט להעביר תחת שבטו את חומר הראיות ולבחון את מהימנותו; אחרי ככלות הכול 'ראיות לכאורה' - יש כאן (ראו: בש"פ 6013/21 **עלי עזאם סלימאן נ' מדינת ישראל** (26/10/2021)).

14. **מסקנתי היא כי יש בחומר הראיות שהוצג כדי לעמוד בהיקף ובטיב הבחינה הנדרשת בשלב זה של ההליך.**

15. אשר לעילת המעצר, אמנם המשיב נהנה מחזקת החפות, אך התרשמתי בענייני כי קיימת עילת מסוכנות ואני מסכים עם האמור בסעיפים 4 עד 8 בבקשה למעצר עד תום ההליכים. בהקשר זה לא התרשמתי כי המשיב הצליח להפיג את החשש הסביר כי שחרורו בשלב זה לחלופת מעצר יכה את המסוכנות.

16. על כן, אני קובע כי **קיימת עילת מעצר של מסוכנות.**

17. אשר לעניין חלופת המעצר, סעיף 1 לחוק המעצרים קובע כי על בית המשפט לבחון אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בתנאים אשר פוגעים פחות בחירותו של המשיב.

18. המשיב, באמצעות הסניגורית, הציגו חלופה של מעצר בית מלא בבית אימו של המשיב בקריות בפיקוח אימו ואחותו. המבקשת התנגדה לחלופה המוצעת.

19. במהלך הדיון החלטתי לשמוע את המפקחות, ללא צורך להקדים ולשלוח את המשיב לתסקיר שירות המבחן.

20. לא ארחיב בעניין הזה את מה שלא יכול להיות שנוי במחלוקת ואסתפק בדברי כב' השופט עמית ב- בש"פ 27/15 **יונס נ' מדינת ישראל** (15.1.2015) עת חילק את בקשות המעצר עד תום ההליכים לשלושה סוגים:

"(-) מקרים בהם ברי כי חלופת מעצר לא תסכון - אין טעם להזמין תסקיר שירות מבחן.

(-) מקרים בהם על-פניהם ניתן להסתפק בחלופת מעצר שניתן לעמוד על טיבה בבית המשפט - אין טעם להזמין תסקיר שירות מבחן. אבהיר. לעיתים המעשה והעושה הם כאלה שבית המשפט מתרשם כי ניתן להסתפק בחלופת מעצר. פעמים רבות בית המשפט עצמו יכול לבחון את טיב החלופה ולעמוד על קנקנם של המפקחים והערבים. אלא שבהאידינא, ההסתמכות "האוטומטית" על שירות המבחן גורמת לכך שבית המשפט משהה את החלטתו עד לקבלת תסקיר מעצר, ובכך נמצאנו מאריכים מעצרו של הנאשם

שלא לצורך.

(-) מקרים בהם לא ברור אם חלופת מעצר תסכון או שבית המשפט מתקשה לעמוד על קנקנה של החלופה הקונקרטית - יש להזמין תסקיר שירות מבחן. המדובר במקרים הנופלים לשני השלבים, על פי תורת הדו-שלביות עליה עמדנו לעיל. יש שבית המשפט מתקשה להחליט אם נוכח נסיבות המעשה והעושה ניתן בכלל להסתפק בחלופת מעצר, או שבית המשפט סבור כי ניתן להסתפק בחלופת מעצר אך מתקשה להעריך את החלופה הקונקרטית המוצעת. מקרי ביניים אלה, הם המקרים בהם, לטעמי, ראוי להפעיל את שירות המבחן."

עוד הדגיש כב' השופט עמית בפסק הדין הנ"ל כי ברבות השנים הזמנת תסקיר מעצר הפכה לנורמה כמעט בכל תיק מעצרים. מספר תסקירי המעצר הולך וגדל בעוד התקנים של שירות המבחן אינם גדלים בהתאמה, ומטבע הדברים יש לכך מחירים נלווים: יותר זמן נדרש להכנת תסקיר מעצר ושירות המבחן נדרש לבקש אורכות בעוד הנאשם ממתין במעצר; לחץ הזמנים אינו מאפשר להרחיב ולהעמיק בבדיקה במקרים המתאימים; תסקירי המעצר באים על חשבון תסקירי עומק לצורך גזירת העונש ועוד.

21. אני סבור כי נסיבות המקרה שבפנינו נופלות לנסיבות אב הטיפוס השני, דהיינו מסוג המקרים שאיני נדרש לתסקיר. אני סבור כי נסיבות העושה והמעשה בעניינו מאפשרת בחינת חלופה וכי החלופה שבפנינו לא נמצאה מתאימה וראויה - ואפרט:

22. אמנם מדובר בבחור צעיר, אך אינו נעדר עבר פלילי. באשר לנסיבות המעשה, מדובר באישומים חמורים אשר מסכנים את ביטחונו של הציבור מה גם שלא ראיתי ליתן בשלב זה אימון במשיב עצמו, אשר חוזר על מעשיו.

23. אשר לחלופה המוצעת, לאחר ששמעתי את המפקחות שנשמעו בפניי לא התרשמתי מהן כי הן מביעות הבנה לחומרת המעשים המיוחסים למשיב. איני סבור כי מדובר בחלופה ראויה שיש בה כדי לאיין את עילת המסוכנות. אציין כי המפקחות ציינו כי אינן עובדות ואין להן הכנסות גם אם פקחו בעבר על המשיב. שתי המפקחות לא הותירו בפני רושם של דמות סמכותית.

24. מכל האמור לעיל אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

25. החלטה זו מהווה פקודת מעצר.

ניתנה היום, י' ניסן תשפ"ב, 11 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.

